

Sygn. akt VI Ns 61/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w. O. VI zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w S. w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Sierpowicz-Bigos

Protokolant Anna Kańczugowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28.03.2014 r.

sprawy z wniosku Starosty Powiatu (...)

przy udziale A. S.

o orzeczenie przepadku pojazdu

postanawia:

I. oddalić wniosek;

II. obciążyć Skarb Państwa (Sąd Rejonowy w. O. kwotą 120,00 zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług na rzecz A.. M. A. z Kancelarii Adwokackiej w S. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi postępowania z urzędu

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 15.10.2012 r. Starosta (...), na podstawie art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – prawo o ruchu drogowym w zw. z art. 610⁷ k.p.c. wniósł o orzeczenie przepadku na rzecz Powiatu (...) pojazdu marki O. (...) i nr rejestracyjnym (...), rok prod. 1998, nr identyfikacyjny (...), który to pojazd został usunięty z drogi z miejscowości P. z ul. (...), gm. P. w dniu 29.05.2012 r.

W uzasadnieniu wnioskodawca podał, że w dniu 29.05.2012 r. funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w S. wydał dyspozycję usunięcia z drogi w miejscowości P. z ul. (...) pojazd marki O. (...) nr rej. (...). Dyspozycję wydano w związku z porzuceniem pojazdu po kolizji drogowej. Wskazany pojazd stanowi własność A. S., zamieszkałego w miejscowości P. przy ul. (...). Pismem z dnia 30.05.2012 r. przedstawiciel Komendy Powiatowej Policji w S. powiadomił i pouczył właściciela pojazdu o skutkach nieodebrania pojazdu z parkingu strzeżonego. Powiadomienie zostało wysłane A. S., które odebrała za pokwitowaniem D. M. w dniu 05.06.2012 r. Następnie w dniu 06.09.2012 r. Starostwo Powiatowe w S. skierowało pismo – powiadomienie do uczestnika postępowania, informując go ponownie o skutkach nieodebrania pojazdu z parkingu strzeżonego. Wymienione powiadomienie zostało odebrane przez A. S. w dniu 10.09.2012 r. za pokwitowaniem odbioru.

Wnioskodawca wskazał, iż od dnia usunięcia pojazdu z drogi stanowiącego własność A. S. upłynął okres ponad 4 miesiące, a uczestnik postępowania, pomimo prawidłowego zawiadomienia oraz pouczenia, nie odebrał pojazdu. Nadto w ocenie wnioskodawcy brak jest jakichkolwiek danych pozwalających na ustalenie, że nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od uczestnika postępowania. Nie istnieją również przesłanki pozwalające na wyprowadzenie wniosku, że orzeczenie przepadku pojazdu będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Dalsze natomiast przechowywanie pojazdu na parkingu strzeżonym generuje nieuzasadnione koszty.

Uczestnik postępowania A. S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie przedmiotowego wniosku i obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa

procesowego udzielonego uczestnikowi z urzędu. W uzasadnieniu uczestnik wskazał, iż w niniejszej sprawie nie zaszła żadna ze wskazanych w przepisie art. 130 a ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym przesłanek, uprawniająca organ do usunięcia ww. pojazdu z drogi na koszt właściciela. Uczestnik wskazał, że po kolizji drogowej uszkodzony pojazd został zabezpieczony przez właściciela i zaparkowany przy prywatnej posesji, w odległości bezpiecznej od najbliższej drogi publicznej, w sposób nie powodujący żadnego zagrożenia czy utrudnienia w ruchu. Wskazał, iż samochód nie został porzucony, bowiem jego odholowanie nastąpiło zaledwie kilka godzin po zaparkowaniu go w bezpiecznym miejscu. Nadto podał, iż ze względu na zły stan zdrowia, który utrzymuje się do chwili obecnej, nie był on w stanie odebrać z przyczyn od niego niezależnych ww. pojazdu. Uczestnik postępowania podał, że jest osobą bezrobotną, osiąga on dochód ok. 200 zł miesięcznie, który nie pozwala mu na zaspokojenie nawet podstawowych potrzeb życiowych. Opłaty naliczone za holowanie i parkowanie samochodu są dla uczestnika postępowania zbyt wysokie i przekraczają znacznie jego możliwości finansowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 28/29.05.2012 r. uczestnik postępowania A. S. kierując pojazdem marki O. (...), nr rejestracyjny (...), rok prod. 1998, nr identyfikacyjny (...) wpadł do rowu. Pojazd po zdarzeniu, 29.05.2012 r. rano został przez uczestnika wyciągnięty i odstawiony na pobliską drogę polną za młyn, w okolicy miejsca jego zamieszkania. Ww. pojazd został postawiony z boku drogi polnej, pod ogrodzeniem, nie tarasowało przejścia ani przejazdu, gdyż jest to droga polna bez przejazdu.

dowód:

- zeznania świadka D. M. – k. 68v
- zeznania uczestnika postępowania A. S. – k. 69
- fotografie, k. 16-17.

W dniu 29.05.2012 r. funkcjonariusz Komendy Powiatowej Policji w S. wydał dyspozycję usunięcia z drogi w miejscowości P. z ul. (...) ww. pojazdu. W decyzji wskazano, iż dyspozycję wydano w związku z porzuceniem pojazdu po kolizji drogowej.

dowód:

- dyspozycja usunięcia pojazdu z drogi nr (...) r. – z dnia 29.05.2012 r. – k. 4.

Pismem z dnia 30.05.2014 r. Komenda Powiatowa Policji w S. powiadomiła uczestnika postępowania A. S. o usunięciu pojazdu z drogi i o skutkach nieodebrania ww. pojazdu z parkingu strzeżonego w S., tj. że nieodebranie pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia spowoduje wystąpienie do Sądu o orzeczenie jego przepadku. Powiadomienie odebrała za pokwitowaniem D. M. w dniu 05.06.2012 r.

Następnie w dniu 06.09.2012 r. wnioskodawca Starostwo Powiatowe w S. skierowało pismo – powiadomienie do uczestnika postępowania, informując go ponownie o skutkach nieodebrania pojazdu z parkingu strzeżonego. Wymienione powiadomienie zostało odebrane osobiście przez A. S. w dniu 10.09.2012 r. za pokwitowaniem odbioru.

dowód:

- powiadomienie z dnia 30.05.2012r . wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 5-5v, 6
- powiadomienie z dnia 06.09.2012 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 7,8.

Usunięty z drogi pojazd marki O. (...) nr rejestracyjny (...) stanowi własność uczestnika A. S..

okoliczność bezsporna.

Po kolizji drogowej uczestnik przez okres 3 tygodni przebywał w szpitalu psychiatrycznym. Do dnia dzisiejszego leczy się psychiatrycznie i zażywa leki. Z powodu pogorszenia się jego stanu zdrowia, pobytu w szpitalu, leczenia, a także braku środków finansowych uczestnik nie zgłosił się po odbiór usuniętego z drogi samochodu.

dowód:

- przesłuchanie uczestnika postępowania A. S. – k. 69
- zeznania świadka D. M. – k. 68v.

Pismem z dnia 27.09.2012 r. właściciel parkingu strzeżonego w S. poinformował Starostwo Powiatowe w S. o upływie 3 miesięcznego terminu postoju ww. pojazdu.

dowód:

- pismo z dnia 27.09.2012 r. – k. 9.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 130a ust. 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – prawo o ruchu drogowym (t.j.: Dz.U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908 ze zm.) starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu. Przepisu art. 130 a ust. 10 wyż. cytowanej ustawy nie stosuje się, gdy okoliczności wskazują, że nieodebranie pojazdu nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela lub osoby uprawnionej (ust. 10c cyt. ustawy). Nadto zgodnie z ust. 10e ustawy prawo o ruchu drogowym w sprawach o przepadek pojazdu sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne zasadami współżycia społecznego.

Zgodnie z treścią art. 130a. w/w ustawy pojazd jest usuwany z drogi na koszt właściciela w przypadku:

- 1) pozostawienia pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione i utrudnia ruch lub w inny sposób zagraża bezpieczeństwu;
- 2) nieokazania przez kierującego dokumentu potwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub dowodu opłacenia składki za to ubezpieczenie, jeżeli pojazd ten jest zarejestrowany w kraju, o którym mowa w art. 129 ust. 2 pkt 8 lit. c;
- 3) przekroczenia wymiarów, dopuszczalnej masy całkowitej lub nacisku osi określonych w przepisach ruchu drogowego, chyba że istnieje możliwość skierowania pojazdu na pobliską drogę, na której dopuszczalny jest ruch takiego pojazdu;
- 4) pozostawienia pojazdu nieoznakowanego kartą parkingową, w miejscu przeznaczonym dla pojazdu osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej oraz osób wymienionych w art. 8 ust. 2;
- 5) pozostawienia pojazdu w miejscu obowiązywania znaku wskazującego, że zaparkowany pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela.

Ponadto pojazd może być usunięty z drogi na koszt właściciela, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy:

1) kierowała nim osoba:

a) znajdująca się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu,

b) nieposiadająca przy sobie dokumentów uprawniających do kierowania lub używania pojazdu;

2) jego stan techniczny zagraża bezpieczeństwu ruchu drogowego, powoduje uszkodzenie drogi albo narusza wymagania ochrony środowiska.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż w niniejszej sprawie nie zostały spełnione wszystkie przesłanki uzasadniające orzeczenie przepadku pojazdu na rzecz Powiatu (...).

W ocenie Sądu rację ma uczestnik postępowania, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że usunięcie pojazdu z drogi było zasadne. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. M. i uczestnika postępowania A. S., którzy zeznali, iż pojazd nie został porzucony przez uczestnika postępowania, a jedynie wyciągnięty z rowu po kolizji drogowej i odholowany blisko miejsca zamieszkania uczestnika postępowania, tj. na pobliską drogę polną za młyn, z boku drogi polnej, pod ogrodzeniem. (...) nie tarasowało przejścia ani przejazdu, gdyż jest to droga polna bez przejazdu. Ponadto wnioskodawca nie wykazał, ażeby stan techniczny pojazdu zagrażał bezpieczeństwu w ruchu drogowym, a zatem stwierdzić należy, że nie zachodziły przesłanki usunięcia pojazdu z drogi określone w art. 130 a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 ze zm.).

Ponadto z okoliczności sprawy wynika również, iż nieodebranie pojazdu z parkingu strzeżonego nastąpiło z przyczyn niezależnych od właściciela. Uczestnik postępowania w chwili obecnej jest osobą bezrobotną. Nadto po zdarzeniu przez okres trzech tygodni przebywał na leczeniu w szpitalu psychiatrycznym. Do chwili obecnej jest pod kontrolą lekarza psychiatry i zażywa leki. Okoliczności tego stanu faktycznego nakazują przyjęcie, że zachowanie wnioskodawcy naruszało zasady współżycia społecznego a mianowicie zasadę zaufania obywatela do władzy publicznej. Skorzystanie z uprawnienia określonego w art. 10 cyt. ustawy uznać należy za nadużycie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 k.c., który przewiduje, że czynienie ze swego prawa użytku w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Wobec powyższego wniosek podlegał oddaleniu.

Sąd obciążył również Skarb Państwa (Sąd Rejonowy w O.) kwotą 120,00 zł wraz z należnym podatkiem VAT na rzecz adw. M. A. tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestnikowi postępowania z urzędu.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.